

අවස්ථාවේදී මට නම කියා කතා කිරීමට ප්‍රචලිත කවුද සිටින්නේ කියා යෝධිසි කළ අවස්ථාවේදී කලින් ධර්මායෝගී රජු හා පැවති අධි සම්බන්ධතාවය නිසා පහත සඳහන් ගාථාවෙන් මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ හඳුන්වා දුන්න.

"සමනා මයං මනා රාජ - ධම්ම රාජස්ස සාවනා
තමෙව අනුකම්පාය - පමිඛුදිනා ඉධාගතා"

මෙතරු අපි ධර්මරාජයන් වහන්සේගේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෝ වෙමු. නොපට අනුකම්පා නිසිය දුබ්දිව සිට මෙහි පැමිණියෙමු.

මිහිඳු ගිම්මෙන් මෙසේ ප්‍රකාශ කළ විට දේ-වාහන විසතිණය රජු තෙමේගේ ඇඳුණේ මනකය අවදිවිය. එවිට මුළු දුකියමේ යාම පිණිස ගෙනා දුනු හි ආදිට පසෙක තබා අවශ්‍ය පිළිසඳර - සාකච්ඡා - නොරතුරු කතා බස් කළහ. ඊට පසු වහ වහා නව්‍යා තන් පහසුකම් - ලෙන් ආදිය පිළියෙස කට දි ආන මහ පහසුකම් ආදිය ද සම්පාදනය කළහ.

මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ ඊට පසු දිගම වූල්ල හඳුන්වා පදනම් - මනා හඳුන්වා පදනම් - විමානවටු ආදී කේවලාසිකයන්ට ගැළපෙන පරිසරය - වටපිටාව ආශ්‍රිත ධර්ම දේශනා ලිහිල් බඩින් දේශනා කර වදාළහ. එයින් කලින් ඇඳුණු මෑතක විශ්වාස - ඇඳුනු ඇතනරු ධර්මාවබෝධය කළහ.

එකඟ රාජ කාලවේල වැනි යසයින් හා ගස් ගල් ඇදැහිලි ආදිය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අනහසර මුදු දහම වැළඳගත් සිරි ලක්වැ-සියන් මිහිඳු මාහිමියන්ගෙන් බ්‍රාහ්මී අක්ෂර - චිත්‍ර කලා ශිල්ප ආදිය ද ප්‍රගුණ කළහ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ රුක්මුණ මාතා පිහිටි යගුවෙන් එදා හැදින්වූ නම ප්‍රදේශයකම වෙහෙර විහාර වෙහෙරය බෝධිධර්ම ප්‍රතිමා ආදිය තනවන්නට හුරු පුරුදුවූහ.

ශ්‍රී ජයවර්ධන පුර විශ්ව විද්‍යාලයේ පාලි හා බොද්ධි ආධ්‍යාපනයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකවරයා පූජ්‍ය චලමල්දෙණියේ සාරානන්ද ගිම්මන් 2012 අප්‍රේල් මස 8 වන ඉරිදා ලංකාදීප පත්‍රයේ පළ කළ අයෝගී රජුගේ ධර්ම ප්‍රචාරක සේවය පිළිබඳ ලිපිය වටිනා සාරාංශික එකක් වූ නිසාත්, අප ඉහත ගන්නා කාලයේදීත් විද්‍යාලකාර (වෛමාන කැලණි) විශ්ව විද්‍යාලයේදී හා විද්‍යාලකාර මහ පිරිවෙණින් 'අයෝගීධර්ම' නමින් ලිපි බ්‍රසයක් සම්පාදනය කළ බව සිහිපත් වෙයි.

"කාලිංග යුද්ධය නිමවීමෙන් පසු අයෝගී රජතුමා ධර්ම විජය ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කිරීමට පටන් ගත්තේය. ඒ අනුව සිය දරු මුතුබිරුන්ට ද ප්‍රකාශ කළේ ධර්ම විජය සැකෑ විජය සෙසු සලකන ලෙසයි. එතුමා මවුපු පළාත් දොළොස්වන අවුරුද්දේ පටන් මෙම නව ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවට ගැනුවා බව දිලිඳියේ ඇති සිසුවනි..... ලිපියේ සඳහන් වේ. "සියළු ආනයන් පරදවා ධර්ම ආනයනය ගනී යන උපදේශ පාඨය අනුව යමින් දහම ප්‍රචාරය කිරීමට රජතුමා මහත් උනන්දුවක් ගත්තේය.

සාරානන්ද ගිම්මන් මෙසේ සඳහන් කරන අතර වැඩි දුරටත් උන්වහන්සේගේ ලිපියේ "විසතු දරුවන්ට දක්වන සෞභගය මෙන් තම රටෙහි ජනතාවට ද මොනු කුළු නිබ්බූණේ අසීරීමක සෞභගයකි. මොහු කාලිංග ලිපියේ සඳහන් වන්නේ සියලු ජනයා මාගේ දරුවෝය යනුවෙනි. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ රජතුමාගේ පරම බලාපොරොත්තුව මහජනතාවට යහපත උදාකරලීමට බවයි."

අයෝගී රජතුමාගේ ධර්ම ප්‍රචාරක සේවා-වන්ති එක් අංශයක් වූයේ බුදු දහමෙහි සරළ දහම කොටස් පොදු මහජනතාව වෙත සමීප කරලීමයි. ඒ තුළින් පුද්ගලයන්ගේ දේශික පිරිනැම සාර්ථක කර විමට හැකි බව විශ්වාස කළහ.

'අයෝගී දහම' යනුවෙන් හඳින්වූ මෙම ඉහතවීම් ඉරුකදු පවත්නා තෙක් කමානේ දරුණුමුහුණතක් ආදී කොට ඇති මතු

පරමිපාරා අතරද කල්ප කාලාන්තරයක් පවත්වයි එතුමා ප්‍රාර්ථනා කළේය. ධර්මය අනුගමනය කරන තුරු සමාජය කුළු සාමාන්‍ය සාසනවාරය පවතින බව විශ්වාස කළේය.

අයෝගී රජතුමා මෙහිදී තම ධනය සහ කාලයා ඉමය කෙරෙහි වැය කළාද කියතොත් වැඩිකිලියේදී සිට වුවත් තමන්ගෙන් අවශ්‍ය උපදේශ හා අනුයෝග කොටගෙනීමට පසුබට නොවන ලෙසත් ප්‍රමාද නොවන ලෙසත් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගෙන් හා රටවැසියන්ගේ ඉල්ලා සිටියහ.

තම රටේ එකම කොටස වූ සුවිශේෂ සුඛමය දැන් මියගියේය. තායිලන්තට (සියම්) නම්බුපතිනය - (ශ්‍රී ලංකාව) ආදී රටවල් මතු (පෙර හුදු) ධර්මායෝගී රජු පිළිබඳ මනකය අවදිවිය. එවිට මුළු දුකියමේ යාම පිණිස ගෙනා දුනු හි ආදිට පසෙක තබා අවශ්‍ය පිළිසඳර - සාකච්ඡා - නොරතුරු කතා බස් කළහ. ඊට පසු වහ වහා නව්‍යා තන් පහසුකම් - ලෙන් ආදිය පිළියෙස කට දි ආන මහ පහසුකම් ආදිය ද සම්පාදනය කළහ.

විශේෂයෙන් ධර්මායෝගී රජතුමා බුදු දහම වැළඳ ගත්තේද සිහසුන් වැඩි ක්‍රම නිමොදා සාමන්තයන් වහන්සේගෙන් (හත් හැටිටු) "අප්පමාදො අමක පදාං" යනාදී ගාරාව ශ්‍රවණය කිරීමෙන්, උන්වහන්සේ ධර්මායෝගී රජතුමාගේ මුතුපුරුදු, ක්‍රියාත්මක වූ ඉතිහාස සියව-සේදී උදවස් මස පුර පසළොස්වක පුණ්‍ර පොතෝදා ශ්‍රී ලංකාවට වැඩමවූ දුබ්දිව බුදුන් ගයාවේ ජය ශ්‍රී විජය ශ්‍රී මහාබෝධි රජුන් වහන්සේගේ දැක්ම ශාබ්‍ය විශ්වා-වා ගෙන පැමිණි සංඝමිත්තා රහත මහෙණිත්ත වහන්සේද රජතුමාගේ දියණියකි. ධර්මායෝගී මහ රජතුමාගේ අග මහෙණිය වූ අසනිමොදා බිසව තමන්ට වඩා බුදුරජාණන් වහන්සේ බුදුධර්ම දැකූ බුදුන් ගයාවේ ජය ශ්‍රී බෝධිත්ත වහන්සේට ගරු සාකච්ඡා කරන බව හොඳවසු ඇස විසින් මීටර්න ආසනිකයන් ලවා බෝධිත්ත වහන්සේ සහ මුලින් කපා ගිනි තබා විනයාස කරන ලදී. එම අවසානවර්ත සිදුකිරීමට මුතුආදිමට කලින් අපට ශ්‍රී මහා බෝධිත්ත වහන්සේගේ දැක්ම ශාබ්‍ය බෝධි ගන්ගට පුළුවන් විම භාග්‍යයකි. පිහිබ.

සුපතිවිසිත රටකිනුරාධි පුළු පම දිවියක දැක්වූහ ශාබ්‍ය හවං සුභ මෙස වන්තමර මෙස නිගං ජයබෝධි මහං පණමාමි වංං

අද දුබ්දිව පවා බුදුධි ගයාවේ විශ්වතේන් පසු කාලෙක හටගත් ශ්‍රී මහා බෝධිත්ත වහන්සේ ය. එහෙත් අපේ ශ්‍රී ලංකාවේ බෝද්ධියන්ගේ පමණක් නොව වන - ජපන් වියට්නාම් මියන්මාර් තායිලන්ත ආදී රටවල බෝද්දි නිකුත් වහන්සේගේ හා ගිනි බෝද්ධියන්ගේ නොමඳ ගොරුවාදරුගත්ති පුණ්‍රාමයට පාත්‍රවෙයි. අපේ හිටපු ජනාධිපතිවරයෙකු වූ ප්‍රේමදාස මහතා රත්වරුන් තනා ශ්‍රී මහා බෝධිත්ත වහන්සේට අනහසර හක්බියෙන් පුජා කර තිබේ.

එසේම එදා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි සැරත් කුටුර පේතවනාරාමයට ආසන්නව පිහිටා තිබෙන අනෙකු බෝධියට ද සෑම දෙනාගෙම වඳුන මානනකට පාත්‍රවෙයි. බෝපත් පවා රැගෙන ගොස් පුද පුජා පවත්වයි. මේ පිළිබඳව කිව යුතු සාකච්ඡා කළයුතු කරුණු රාශියක් ඇතත් මේ ඊට අවස්ථාව නොවන බවද කිව යුතුය.

වරක් ආචාර්ය ඉන්තප්පාන ධම්මාලංකාර අනුනාගිමියන් පැවසූ පරිදි ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම විහාරස්ථානයකම අනුබුදු මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රතිමාවක් තනවා පුජා සත්කාර ලැබෙන්නට සැලැස්වීම කාලෝචිතය.

එසේම ඕස්ට්‍රේලියාව ආදී රටවල වැඩ වසන නිකුත් වහන්සේලා සහ ගිනි බෝද්ධියන් විසින් ආප සඳහන් කළ කාරණය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම ඉතා වැදගත්ය.

සිත්තරී

සමිත බී. අටුවබැන්දැණ

සිත්තරී බලන් කඳුළු පිපුණා
සන්සර අහන් නන්‍ය බිඳුණා
කිත්තරී ඉතිං ගිය අනුණා
කිත්තරා මං මේ ලිපිය එවනා

කිඳුරා නැටුවේ ගම මැදදේ කැලෑවේ
කිඳුරා ගැසුවේ මැදපෙරදිග තලාවේ
කැලෑම එව්වේ ඊතලයක් වීරහාවේ
වැදිලි කිඳුරු වැදුණායි සිහිමුලාවේ

සැත් නැතිව මැදපෙරදිග ගිය කිඳුරු
නිතිකතවේ රැයාලේ වතුර හෙව් කිඳුරු
කඳුළු දමා ඉදිපැලයක් හැද කිඳුරු
මවුළුවක් දක පෙම නිතුණාද රන් කිඳුරු

රට යන්නේ මං අයියේ හෙටයි කියා
සිප බිඳ කොමලෙහින් බන් කටකුත් කවා පියා
වෙලිලා උන් අපට මක් වූයේද කියා
කිඳුරා හිදි පපුවේ අන් දෙකම කියා

දිසි මහවැලියේය කෙළ සිහිලැල්ලේයා
ටකරන් හෙවනලල්ලේය මද පවනලල්ලේයා
නුඹ සහ නිගේන නිත්මල් පලයේයා
උන් මට ලොල්ලේය දැන් පනාවල්ලේයා

පොලෙන් ගෙනා මල කනලා නිනාවුණා
නෙහි දුන්න පොඩි මාලය කර රැදුණා
මල් අකුරින් නම් මනලා මට දුන්න
නුමේ සෙවණෙ උන් මට මේ නැවුල් වීණා

නැමිබේකන් එස් පුඩින් නිති වලදන්
පුන්ඵ යොක්ක කනවේ එක නැතක හදන්
බලලා යන්ට නැසේ මණාස නිතන්
නිගෙන්නන් යළි එන්නැතිවද කියන්.

පඩි

දුමින් උදයංග දහනායක

ආකේවරියේ
පඩි වැඩ කලත් දවසින් දවස
ඉහලට නිත්තට අපිට
කොහොමටත් අමාරය

000000

තාර පින්සල් පාර
නෙවුණු හො ගැවුණු කෙලවර නිරවප
කහපාට සුදුගවුම පොඩිය ඇදී
මක මුළුමාරය
නැමිඳුම නැමුණුම

0000

කළක් බේරේ වැටට වැටට

නොරටක දී

ලෙන්ගතකම ගල කරලා පිළිකන්ගේ
වලාපලල ඉරා අලුත් දේශයකට
උග සිටිනුන් ගුවන් වෙනස් වන මගේදී
මනුස්සකම ගමන් මල්ල අඟින් බිමට

ගමේ වන්දනා නගවේ මහල් උඩින්
ඇලේ දොරේ පවත් නැතත් සුළං හමයි
හදුන්කුරු කපුරු පහත් සුවද හිගේ
බුදුන් වැදීම සිමෙන්නියේ ඉඳන් හිවත් මග

අතුල වික්‍රම

පහනී වැට

නුදුටු සිහිනයක්

මිදිවැල පල දරා
පොකුරු පොකුරු
දිලිසෙයි හිරු රැස් වැදී
ගෙනයයි මසින
අන අතිතයට
නාත්තා කොළඹ ගෙනා
සුදුරු කරදුනි මල්ලේ
නිබු මිදි පොකුරු වෙත

උතුරු කුරු දිවයිනෙන්
සසුර චරණය කර
සිරිලකට වැඩි මිදි
එදා රස වින්දේ එහෙදී
සහිනෙන් වත් නොසිතනකි
මෙහි පැමිණා
මා'හිත්ම නෙලා ගත් මිදි
රස විදින බව මෙහිදී

ලකුණම් ගුණාරත්න

විස්කාන ආදරේ

බව ඉහ නැති මුත් නෙතු කැල්මට
රුව ඇඳී සැඟවෙයි සාගර පන්ලට

තනිකම දුගෙනා මේ අදුරේ
කවේ ඇඳී ඉඳුරු තලන ආදරේ

සිත්පින් හැඩව හලා මහදු
වෙන්නට හිසේ ඇඳී මා සක්සද

දිගු දෑස් දුල්වා බලා මදස
තුන් සිත අවදිකරවා පවසන්න දැන්

සපුරා තනනම් කළේ
කොතන සැඟවුයේද
උන්මඳ වූ මනලෙලි
අපි අපේම වූ
විස්කාන ආ...ද...රේ...

කාන්තී වික්‍රමසූරිය